பாரதீய ஜனதா கட்சி

தேசியப் பொதுக்குழு

தால்கடோரா விளையாட்டரங்கம்,

புதுதில்லி, 2-3 மார்ச், 2013.

****

பொருளாதாரத் தீர்மானம்

பணவீக்கமும், ஊழலும் மத்தியில் ஆளும் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியின் பிரிக்க முடியாத இரு அடையாளங்களாக ஆகிவிட்டன. பொருளாதார வல்லுநரான ஒரு பிரதமரின் தலைமையில் இயங்கும் (அனைத்துப் பொருளாதார அலகுகளும் சீராகத் தரமிழந்துவிட்ட நிலையிலுள்ள) அரசின் ஆட்சியில் பொருளாதார வீழ்ச்சியைச் சந்திக்கும் வெட்கமான சூழலையும் நாடு அனுபவித்தது. பாமர மக்களைச் சொல்லொணாத் துயருக்குள்ளாக்கி, படுவேகமாகச் சரிந்துகொண்டுவரும் இந்தியப் பொருளாதாரம் பற்றி பாரதீய ஜனதா கட்சி தீவிரமான கவலை கொண்டுள்ளது. செயல்பாடின்றி, 'கொள்கைப் பக்கவாதத்துடனும் எவ்வித இலக்கின்றியும் ஆட்சி புரியும் காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியே நாட்டின் இந்நிலைக்கு முழுப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று பாரதீய ஜனதா கட்சி கூறுகிறது.

பொருளாதார வளமையை இழத்தல் – 'புறப்பட்ட இடத்திற்கே திரும்ப வருதல்'

பா.ஜ.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி 1998-ஆம் ஆண்டு மத்தியில் பதவியேற்றபோது இருந்ததெல்லாம் முந்தைய அரசு விட்டுச் சென்ற குறைந்த அளவான 4% பொருளாதார வளர்ச்சியே; ஆனாலும், இந்தியாவை ஒரு பொருளாதார வல்லரசாக்க வேண்டும் என்ற உறுதியுடன், பொருளாதாரத்தைச் சரிவிலிருந்து மீட்டு, துரித வளர்ச்சிப் பாதையில் கொண்டு வந்தது. திரு. அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் அவர்களின் இலட்சியத் தலைமையில் பணிபுரிந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசு, 2004-ஆம் ஆண்டு பதவி விலகும்போது, பல்லாண்டுகளுக்குப் பின் முதல்முறையாக நம் நாடு 8.25% பொருளாதார வளர்ச்சியை எட்டியிருந்தது.

அதன் பின் பொறுப்பேற்ற காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசிற்கு அது கனவிலும் எதிர்பாராத அளவு பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் அரசாளத் தொடங்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அப்போது நிலவிய உயர்ந்த அளவு வளர்ச்சி விகிதத்துடன் கூடிய ஆரோக்கியமான 'பேலன்ஸ் ஆஃப் பேமெண்ட்' சூழ்நிலை, குறைந்த் பணவீக்கம் மற்றும் குறைந்த வட்டி விகிதங்கள் ஆகியவை அளப்பரிய பொருளாதார வளர்ச்சியையும், பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையையும் அடைய வழிவகை செய்ய ஏதுவாக இருந்தன.

ஆயினும், காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசானது, மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்கும் வகையில் பொருளாதாரப் பின்னடைவு தரும் பாதையில் அவசரமாகச் செல்ல ஆரம்பித்தது. 10% பொருளதார வளர்ச்சி மற்றும் 5% பணவீக்கம் ஆகியவற்றை அடையப் பணிபுரியாமல், இந்த 9-ஆண்டு கால ஆட்சியில் ஐக்கிய முன்னேற்றக் கூட்டணி அரசு முற்றிலும் எதிரானவற்றையே சாதித்துள்ளது – 10% பணவீக்கத்தையும், 5% பொருளாதார வளர்ச்சியையும்! சாதாரணமான ஒரு மதிப்பீட்டில் பார்த்தாலும், காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முன்னேற்றக்

கூட்டணி அரசின் மோசமான பொருளாதார மேலாண்மையானது நாட்டைப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னோக்கி எடுத்துச் சென்று விட்டது என்றுதான் கூறவேண்டும். 4% நிகர உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன் (ஜி.டி.பி.) அரசாள ஆரம்பித்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி 8%-க்கும் கூடுதலான பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை அடையும்படி நாட்டை முன்னேற்றியதையும், அதே 8% பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தில் ஆரம்பித்த ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசானது கிட்டத்தட்ட 4% வரை அவ்விகிதத்தைக் குறைத்து விட்டதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பெரும் பாடம்

இச்சூழ்நிலையை மேலும் கவலை மிக்கதாக ஆக்குவது என்னவெனில் குறைந்து வரும் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்துடன் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துத் துறைகளும் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் பாணியையே காட்டுகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக, இந்த ஐ.ஐ.பி. குறியீடானது தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டே வந்து, 2012 டிசம்பர் நிலவரப்படி 0.6% என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டது. முக்கியத் துறைகளான சுரங்கங்கள், மின் உற்பத்தி, உரங்கள் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு ஆகியவை ‘எதிர்மறை மண்டலத்தில்’ உள்ளன.

நிலையாக உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிதித் தட்டுப்பாடு மோசமான நிலையை அடைந்து விட்டது. தற்போது 5.3 சதவீதத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கும் இவ்விகிதம் இன்னும் அதிகமானாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளிக்கும்போது நிதித் தட்டுப்பாட்டு விகிதத்தைக் குறைப்பதாக உறுதிமொழி அளித்த பின்னரே இந்நிலைமை. மாநிலங்களின் சராசரி நிதித் தட்டுப்பாட்டு விகிதமும் குறைந்து கொண்டு வருவது ஆர்வத்துடன் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆக, பெருகி வரும் நிதித் தட்டுப்பாட்டிற்கு மத்திய அரசே மூல/முதன்மையான காரணமாகும்; இதற்காக மாநிலங்களின் மேல் தவறான முறையில் குற்றம் சுமத்தி விட்டு மத்திய அரசால் எளிதில் தப்பித்து விட முடியாது.

நிதித் தட்டுப்பாட்டை 3%-க்கும் குறைவாக்க வழி செய்யும் வகையில் ‘நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் வரவு-செலவு மேலாண்மைச்’ சட்டம் எனும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு பொருளாதாரச் சட்டத்தை பா.ஜ.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசு நிறைவேற்றியது. கொடுமை என்னவென்றால், காங்கிரஸ் தலைமையில் இயங்கும் மத்திய அரசானது இவ்விலக்கை நோக்கிப் பயணிக்கும் உறுதியுடன் பணி புரியாமல் இருக்க, மாநிலங்களோ முடிந்தவரை இவ்விலக்கை அடைந்துவிடக் கடும் முயற்சி செய்து வருகின்றன.

ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாத அளவாகிய 5.4%-த்தில் இருக்கும் ‘தற்போதைய கணக்குத் தட்டுப்பாடு’ (சி.ஏ.டி.) மிகவும் கவலை தருவதாக இருக்கிறது. சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டு விகிதங்கள் பெருமளவிற்குக் குறைந்து விட்டதே இந்நிலைக்கு முக்கியக் காரணமாகும்; இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சி குறைந்ததுடன் சி.ஏ.டி. மற்றும் நிதித் தட்டுப்பாட்டில் காணப்படும் தற்போதைய அசம நிலையானது மேலும் மோசமாகி விட்டது. இன்னமும் கொடுமையான விஷயம் என்னவென்றால், அரசின் குறைந்த கால அளவுக் கடன் மற்றும் கடன் வாங்கும் திறன் அதிகரித்துக் கொண்டே போவதால் அதன் மூலம் ’சி.ஏ.டி’-க்குத்தான் நிதியுதவி கிடைக்கிறது. இந்நிலையானது

தற்போதைய நட்டங்களை ஈடுகட்ட வருங்கால சமுதாயத்தின் வளஆதாரங்களைக் கபளீகரம் செய்வதற்கு ஒப்பாகும் என்பது பொருளாதாரத்தில் ஆரம்ப நிலையிலுள்ள ஒரு மாணவனுக்குக் கூடத் தெரிந்த விஷயமாகும்.

அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் சி.ஏ.டி. மற்றும் நிதித் தட்டுப்பாட்டின் விளைவாக, கடந்த 12 மாதங்களில் ரூபாயின் மதிப்பு எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு 20% வரை குறைந்துள்ளது. இதற்கு முற்றிலும் மாறாக, அமெரிக்க டாலருக்கு எதிராகப் பல சர்வதேச நாடுகளின் பணமதிப்புகள் உயர்ந்துள்ளன.

260 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாக இருந்த இந்தியாவின் கடன் 30% அளவு உயர்ந்து தற்போது 340 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாகி விட்டது. நாட்டின் வரலாற்றிலேயே முதன்முதலாக இப்போது நமது வெளிப்புறக் கடன் நம் வெளிப்புறக் கையிருப்பை விட அதிகமாகி விட்டது.

உத்தேச சர்வதேச வீழ்ச்சிக்கு எதிராக அரசு எடுத்த பல்வேறு அவசர நடவடிக்கைகளின் காரணமாகப் பல்வேறு துறைகளில் விலைவாசி அதிகமானது; திட்டச் செலவினத்தையும் அரசு குறைத்தது. இம்மாதிரியான 'பின்னோக்கு' நடவடிக்கைகளை பா.ஜ.க. கண்டிக்கிறது.

ஐ.ஈ.கே.ஏ.-வின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக 30% ஆளெடுக்கும் விதிகளை மீறிய பின்னரும் அந்நிய நேரடி முதலீடும் பண அடிப்படையில் கடந்த காலாண்டில் அதிக அளவாகிய 43% குறைந்துள்ளது. உள்நாட்டு முதலீட்டாளர்களும் நாட்டிற்கு வெளியே முதலீடு செய்ய வாய்ப்புத் தேடும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. 2000-ம் ஆண்டில் உள்நாட்டு முதலீடு வெளியே சென்றதால் 10% உள்நிலை அந்நிய நேரடி முதலீடு தோன்றியது. 2011-12-ஆம் ஆண்டு உள்நிலை அந்நிய நேரடி முதலீடு 50% என்ற அளவில் இருந்தது.

இந்நிலையைச் சீரமைக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட நிதிநிலை நடவடிக்கைகளில் பல்வேறு குறைகள் இருந்தன.. விதிகளை மீறாமல் வருவாய் திரட்டுவதில் திறமை செலுத்தாமல் வெறுமனே வரிகளையும் விலைவாசிகளையும் ஏற்றி வந்த ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு பாமர மக்களை மீண்டும் மீண்டும் துன்புறுத்தி வந்தது.

பணவீக்கம்: 'உயிரெடுக்கும் கொலையாளி'

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, விலைவாசியைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவரத் தவறியதே ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசின் மாபெரும் தோல்வியாகும். துரதிருஷ்டவசமாக. பணவீக்கமானது அரசு மக்களுக்கு அளித்துள்ள ஒரு 'பரிசே' தவிர, எவ்வித இயற்கைப் பேரிடரின் விளைவும் அல்ல. உணவுப் பொருட்களைச் சரியான விதத்தில் சேமித்து, பகிர்ந்தளிக்காததனால்தான் பணவீக்க 'நிர்ப்பந்தம்' முதலில் ஏற்பட்டது. கிடங்குகளில் நாட்டின்

தவேகைக்கனெ 30 மில்லியன் டன் அளவிலான உணவுத் தானியங்களபே போதும் என்ற நிலையில், ஐக்கிய முற்பபோக்குக் கூட்டணி அரசானது மாபரெும் அளவில் 70 மில்லியன் டன் உணவு தானியங்களளைச் சமேித்து வைத்தது; அதனால், சந்தையில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விலைவாசி கிடுகிடுவனெ்று ஏறியது. இதில் கொடுமையான விஷயம் என்னவனெ்றால் உபரியான உணவு தானியங்கள் நாட்டில் சத்துணவின்றிப் பசியால் வாடும் லட்சக்கணக்கான குழந்தைகளுக்குத் தரப்படாமல் கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்டு வீணடிக்கப்பட்டன; பின்னர் அவை வளெிநாட்டுக் கால்நடைகளுக்கான தீவனங்களாக ஏற்றுமதி சய்யெப்பட்டன, மது தயாரிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

பணவீக்கத்தின் 'தவேை' அம்சத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு சயெல்பட்ட ஐக்கிய முற்பபோக்குக் கூட்டணி அரசு, பணவரவைச் சோதிப்பதற்காக வட்டி விகிதத்தை இதுவரை 13 முறை ஏற்றி விட்டது; ஆனால், முக்கியமான 'உற்பத்தி' தரப்பு விஷயங்களை இன்றுவரை அது கண்டுகொள்ளாமல் விட்டு விட்டது. 2003-ஆம் ஆண்டு இறக்குமதிப் பட்டியலில் இல்லாத சமைக்கும் எண்ணயெ் இப்பபோது 10 மில்லியன் அமரெிக்க டாலர் மதிப்பில் இறக்குமதியாகிறது. தற்பபோது நாட்டின் சமையல் எண்ணயெ் தவேையின் 50% இறக்குமதியின் மூலம்தான் சமாளிக்கப்படுகிறது.

இதுவரை கண்டிராத கடும் பணவீக்கத்தினால் மக்கள் உழலும்பபோது, அவர்கள் நிவாரணம் எங்கே என்று எதிர்பார்ப்பார்கள். அதற்கு மாறாக, பட்ெரோலின் விலையை 'சீரமைத்து', அதை மலேும் அதிக விலையோடு வரிகள், சவேைக் கட்டணம் ஆகியவற்றோடு சரே்த்துத் தருகிறது. ஒரயேடியாக டீசலின் விலை லிட்டருக்கு ரூ.5 அதிகமாகியுள்ளது; மலேும், மாதாமாதம் ரூ.0.50 என்ற வகையில் டீசலின் விலை பத்து மாதத்தில் மலேும் ரூ.5 அதிகமாகும். 'மொத்தப் பயன்பாட்டாளர்கள்' என்ற புதியதொரு பிரிவை உருவாக்கி, அவர்களுக்கான விலையை ஒரயேடியாக லிட்டருக்கு ரூ.11 ஏற்றிவிட்டது. பட்ஜட்ெடைச் சமர்ப்பித்த 48 மணி நரேத்துக்குள் பட்ெரோலின் விலையை லிட்டருக்கு ரூ.1.50 என்றும், அதிக அளவு டீசல் உபயோகித்தால் லிட்டருக்கு ரூ.1.25 என்றும் அரசு உயர்த்தியது. இதற்கிடையே உண்மை நிலவரத்தைப் புறக்கணித்து, சமையல் எரிவாயு சிலிண்டர்களின் எண்ணிக்கைக்கு 'எல்லை'யை நிர்ணயித்ததன் மூலம் குழப்பத்தையும், கள்ளச் சந்தையில் சிலிண்டரின் விலை ஏற்றத்தையும் தூண்டியது. இதனால் மொத்த விலைவாசியும் சற்று அதிகரித்ததுடன், அனைத்துப் பபோக்குவரத்து சாதனங்களின் கட்டணத்தையும் அதிகரித்து விட்டது. பிற நாடுகளின் அனுபவத்தின்படி, அத்தியாவசியப் பண்டங்களுக்கான அனுமான சந்தை 'முன்னணி எக்ஸ்சஞே்ஜ்' மூலம் இருந்தால், அதனாலும் பணவீக்கம் உருவாகும். ஏனபோ இந்த அம்சத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள அரசு தவறி விட்டது.

விலைவாசி உயர்வுககேற்ப சம்பளம் ஏறாத பிரிவைச் சரே்ந்த வலேை சய்பெவர்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தினர் ஆகியோரது கூலி/சம்பளம் ஆகியவை பணவீக்கத்தால் குறைந்து விடுகின்றன. அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை அடியோடு பாதித்து, உயிர் வாழ்வதே கடினம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி விடும். கடின முடிவுகளை எடுத்து வரும் பணெ்களே இப்பணவீக்கத்தினால் அதிக அளவு பாதிப்புக்கு உள்ளாயிருப்பார்கள். உண்மையான சொத்துக்களை ஏழைகளிடமிருந்து ஏழைகள் அல்லாதவர்களுக்குக் கொண்டு சனெ்று, சமூக-பொருளாதார நீதியைப்

பின்னுக்குக் கொண்டு சென்று விடும் ஒரு வகைச் செய்முறையே பணவீக்கம்.

டீசல், சமையல் எரிவாயு, பெட்ரோல், ரயில்கட்டண உயர்வு மற்றும் சாதாரண மக்களைப் பொருளாதார ரீதியாகக் கடுமையாகப் பாதிக்கும் அனைத்து விலையேற்றங்களையும் உடனே திரும்பப் பெற்றாக வேண்டும் என்று பா.ஜ.க அரசை வற்புறுத்துகிறது.

விலைவாசி உயர்வுக்கு எதிராகவும், அரசின் தொழிலாளர் விரோதப் போக்கைக் கண்டித்தும் சுமார் 50 மில்லியன் தொழிலாளர்களும் பணியாளர்களும் நாடு தழுவிய 2-நாள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். முறையான கூலி-சம்பளக் கொள்கையோ அல்லது சப்ளை குறித்த விவர அறிவோ இந்த அரசுக்கு இல்லை. வேலை, சம்பளம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு இல்லாத அனைவருக்கும் அதை அரசு ஏற்படுத்தித் தந்தாக வேண்டும் என்பதே பா.ஜ.க.-வின் கோரிக்கை.

கொள்ளை தொடர்கிறது

காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசானது ஊழலின் மறு வடிவமாகி விட்டது. முக்கியப் பிரமுகர்களுக்கான ஹெலிகாப்டர் வாங்கியதில் வெளிவந்த ஊழலும் பண்ணைக் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதில் நடைபெற்ற ஊழலும் அரசின் முடிவுறா ஊழல் பட்டியலில் சமீபமாகச் சேர்க்கப்பட்டவைகளே. ஹெலிகாப்டர் பேர ஊழல் மூலம் பயன் பெற்றதாகக் கருதப்படும் இத்தாலி, ஊழல் பற்றிய செய்தி தெரிந்தவுடனேயே லஞ்சம் கொடுத்தவர்களைக் கைது செய்தது ஆச்சரியமான விஷயம்; ஆனால், ஊழலால் பாதிக்கப்பட்ட இந்தியாவோ, லஞ்சம் பெற்றவர்களை இன்னும் 'தேடிக் கொண்டிருக்கிறது'. ஏதோ ஒரு 'குறிப்பிட்ட குடும்பத்தைச்' சேர்ந்தவர்கள் லஞ்சம் பெற்றதாகத் தெரிந்தாலும், மர்மம் தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. சி.பி.ஐ. விசாரணைக்கு அரசு உத்தரவிட்டுள்ள போதிலும், நீதிமன்றத்தில் அவ்வழக்கின் போக்கைக் கண்காணிக்க அது தயாராக இல்லை. இவ்வழக்கு தொடர்பாக 'எஃப்.ஐ.ஆர்' எனப்படும் முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்யவில்லை; எல்.ஆர்.-ஐ வெளியிடவில்லை. நாடாளுமன்றக் கூட்டுக் குழுவால் வழக்கை முழுவதும் விசாரித்து ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாது என்று தெரிந்தே அக்குழுவின் விசாரணைக்கு அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில் அரசின் நடவடிக்கை லஞ்சம் பெற்றவர்களைக் காப்பாற்ற வழிசெய்யும் ஒரு 'கண்துடைப்பே' தவிர உண்மையைக் கண்டறிந்து தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதற்காக அல்ல என்ற யூகம் மக்களிடையே தோன்றி விட்டது.

பண்ணைக் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்படுவதில் நிகழ்ந்துள்ள மாபெரும் ஊழலை சி.ஏ.ஜி. அமைப்பு தோண்டி எடுத்துள்ளது. இத்திட்டத்தைத் தவறாக அமல்படுத்தியதன் காரணமாக, கடன் தள்ளுபடிச் சலுகைத் தகுதி பெற்றிருந்த 34 லட்சத்திற்கும் மேலான விவசாயிகளால் எப்பயனும் பெற முடியாமல் போனது. மாறாக, தாறுமாறாக அமல்படுத்திய காரணத்தால் தள்ளுபடிச் சலுகை இருந்திராத 24 லட்சம் விவசாயிகளுக்கு 'ஜாக்பாட் பரிசு' அடித்தது போல் சலுகை கிடைத்தது. பணவீக்கத்தைத் தூண்டும் முக்கிய ஊக்கி ஊழலே ஆகும்; பணவீக்கம் அதிகமானால் நேர்மையான வழியில் முதலீடு செய்ய முடியாது. நிதித் தட்டுப்பாடு ஏற்படவும் அது ஒரு

காரணமாக அமயைும். சி.ஏ.ஜி. அமபை்பதை் திட்டமிட்டுத் தாக்கிய அரசு தனது ஊழல்களை மறகை்க பொதுக் கணக்குக் குழுவின் சயெல்பாடுகளை நடக்க விடாமல் சய்ெதது. மறே்கண்ட இரு ஊழல்கள் பற்றியும் நீதிமன்றக் கண்காணிப்பின் கீழ் விசாரணை நடத்தி, தகுதியுள்ள விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகக் கடன் தள்ளுபடி சய்ெயப்பட வண்ேடும் என்று பா.ஜ.க. கோருகிறது.

ஆட்சியில் குறபைாடு

தன் குறகைளுக்கு ஏதாவதொரு காரணத்தசைச் சொல்வதிலும், உட்புறத் தோல்விகள் அனதை்துக்கும் வளிெப்புறக் காரணிகள் மீது பழி போடுவதிலும் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு சிறந்து விளங்குகிறது. தற்போதயைை நிலவரத்துக்கு அரசின் கொள்கை சொதப்பல்கள், முடிவடுெக்க முடியாத நிலமைை மற்றும் சீரற்ற நிர்வாகம் ஆகியவயைே பொறுப்பாகும். காங்கிரஸ் தலமைையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி இயற்கயைான வள ஆதாரங்களை இலவசமாகவோ அல்லது அதன் உண்மயைான மதிப்பின் சிறு பின்னத்திற்கோ விநியோகம் சய்ெததால் அதன் மூலம் வருவாய் திரட்ட முடியவில்லை. நிலக்கரி, ஸ்பக்ெட்ரம் அலகைக்கற்றை விவகாரங்களை இங்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். மலிவு விலயைில் மின் உற்பத்தி தரும் விதத்திலும் நிலக்கரிப் பங்கீடு தொடர்பு படுத்தப் படவில்லை. எனவதோன், 'இமாலய ஊழலுக்கு' இவயைனதை்தும் உதாரணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

பொருளாதாரத்தின் அனதை்துத் துறகைளிலும் முடிவடுெக்க முடியாத மந்த நிலை காணப்படுகிறது. மின் உற்பத்தி நிலயைங்களுக்குப் பளபளப்பான நிலக்கரி வழங்கப்படுவதகைக் கண்காணிக்கப் பிரதமரால் உருவாக்கப்பட்ட குழுவால் இன்னமும் வற்ெறிகரமாகச் சயெல்பட முடியவில்லை. சுலப வலேை நடபைறெ ஏதுவாக தசேிய முதலீட்டு வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்த முயன்ற பிரதமரின் முயற்சியை காங்கிரஸ் கட்சியசைச் சார்ந்த அவரது 'தலவைர்களே' தாக்கினர். இறுதியாக, முதலீட்டுக்கான கடந்த நான்கு மாதங்களில் ஒரு சில திட்டங்களுக்கே ஒப்புதல் தந்திருக்கும் அமசை்சரவகைக் குழு ஒன்றை அவர் நிறுவினார். பிரதமரின் 'கனவுத் திட்டம்' என்று வழங்கப்படும் 'எடகைளுக்காக'வே அர்ப்பணிக்கப் பட்ட 'சரக்கு வழி' பல நாட்களாகக் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. மலேும், முடிவுறாத திட்டங்களதை் துரித முறயைில் சயெல்பட வகைக்கும் அவரது திட்டம் இன்னும் நடமுைறகைக்கு வந்த பாடில்லை. பல திட்டங்களின் மின்சக்தித் தயாரிப்பு ஒப்பந்தங்கள் கூட கயைழெுத்திடப்படவில்லை. 'பணம் ஒன்றும் மரத்தில் விளவைதில்லை' என்ற மாபரெும் தத்துவ விளக்கத்தை அளித்தபோதுதான் பிரதமரின் கயைாலாகத்தனம் மிக நன்றாக வளிெப்பட்டது.

இவயைனதை்தும் அரசாங்கத்திலும் ஆளுங்கட்சிக்குள்ளும் நிலவும் உட்புற மாறுபாடு மற்றும் குழப்பத்தால் ஏற்பட்ட பொருளாதாரக் களபேரமே தவிர வறேொன்றுமில்லை. திட்டக்கமிஷனும் தசேிய ஆலோசனகைக் குழுவும் வளிெயிட்டுள்ள மாறுபாடான கருத்துக்களிலும் இது பிரதிபலிக்கிறது; அதபேோல்தான், நிதி அமசை்சகமும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் வவ்ெவறேு திசகைளில் பயணிக்கின்றன. கடந்த ஆண்டின் பட்ஜட்ெடில் பழயை வரிகள், 'கார்' ஆகியன அறிவிக்கப்பட்டு பின்னர் அவை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டு, தள்ளி வகைக்கப்பட்டதும் இவ்வகைக்

குழப்பத்தின் காரணமாகத்தான்.

பா.ஜ.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி – ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி

கட்டமைப்பு வளர்ச்சிக்கு தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி கொடுத்து வந்த முக்கியத்துவம், கடந்த 9 ஆண்டாக இலக்கில்லாத ஆட்சி புரியும் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியின் மெத்தனப் போக்கால் பின்னணிக்குச் சென்று விட்டது. தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியின் ஆட்சிக் காலத்தில் நாளொன்றுக்கு 11 கி.மீ. அளவிலான நெடுஞ்சாலைகள் அமைக்கப் பெற்றன. நாளொன்றுக்கு 22 கி.மீ. அளவில் கட்டுவோம் என்கிற வாக்குறுதிக்கு மாறாக, இன்று நாளொன்றுக்கு வெறும் 3 கி.மீ. அளவிலான நெடுஞ்சாலைகளே அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிழக்கு-மேற்கு மற்றும் வடக்கு-தெற்கு முனைகளை இணைக்கும் அதிதீவிர வேகச்சாலைகள் தொலைதூரக் கனவாகவே இன்னும் இருந்து வருகின்றன. 'கிராம ஸடக் யோஜனா' எனப்படும் 'கிராமத் தெருத் திட்டம்' கூட மெதுவாகத்தான் செயல்படுகிறது.

11வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது நிர்ணயிக்கப்பட்ட மின்சக்தி உற்பத்தி இலக்காகிய 78,000 மெகாவாட்டுகளுக்குப் பதிலாக 54,000 மெகாவாட்டுகள்தான் உற்பத்தியாகியுள்ளன. கட்டமைப்புகள் அடங்கிய ரயில்வே, துறைமுகம், எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு ஆகிய மற்றத் துறைகளின் செயல்பாடுகளிலும் பெரிதாக சொல்லிக்கொள்ள எதுவுமில்லை. 4 ஆண்டுகளில் கூடுதலாக 40 மில்லியன் குடும்பங்களுக்கு சமையல் எரிவாயு இணைப்பு தருவதாக தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி உத்தரவாதம் அளித்திருந்தது; ஆனால், தன் 9 ஆண்டு கால ஆட்சியிலும் இத்தனை இணைப்புகளை ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியால் இதுவரை தர முடியவில்லை. மஹாநகர் டெலிபோன் நிகம், பி.எஸ்.என்.எல்., என்.டி.பி.ஸி., மற்றும் ஏர் இந்தியா போன்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அரசியல் 'எஜமானர்களின்' தவறான பயன்பாடு/நிர்வாகத்தின் காரணமாக அதிக அளவு நஷ்டத்தை சந்தித்து, தற்போது சிரம நிலையில் இயங்கி வருகின்றன. மொத்த முதலீடுகளில் பெரும் சரிவு ஏற்பட்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

'வேலையற்ற வளர்ச்சி' காணலாம் என்று ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு கூறி வருகிறது. பா.ஜ.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசால் தன் பதவிக் காலத்தின்போது 12 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்க முடிந்தது; ஆனால், இன்றுவரை ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசால் 2 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புக்களை மட்டுமே உருவாக்க முடிந்துள்ளது. அரசின் 'அடையாளச் சின்னம்' என்றழைக்கப்படும் மிக முக்கியமான திட்டமாகிய 'எம்,ஜி,என்.ஆர்.ஈ.ஜி.ஏ.' (மகாத்மா காந்தி தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டம்) என்பது பொதுவில் ஒரு சமூகநலத் திட்டமே ஒழிய நிரந்தர வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கித் தரும் ஒரு திட்டமல்ல. மேற்சொன்ன சூழ்நிலையைச் சமாளித்து மீண்டு வருவதற்கு நாட்டின் அனைத்து மட்டங்களிலும் உறுதியான சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்; காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசிடமிருந்து அத்தகைய நடவடிக்கையை நம்மால் எதிர்பார்க்க முடியாது.

வறுமை ஒழிப்புக்கான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசின் அணுகுமுறையானது வெறும் உரிமை தரும் வார்த்தை ஜாலமே தவிர வலுவூட்டுவதல்ல. வலுவூட்டுவது என்பது மிகவும் பயன்தரக்கூடிய ஒரு உத்தியாகும்; உரிமை தருவதோ மக்களை என்றென்றும் நிரந்தரமாக அரசைச் சார்ந்து இருக்கும் சூழலுக்குத் தள்ளி விடக்கூடும்.

விவசாயிகளின் நிலை

மக்கள்தொகையில் 60%-க்கும் மேலானவர்கள் ஈடுபட்டு வரும் நம் நாட்டு விவசாயத் தொழில் இன்று மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசின் வியாபார நிபந்தனைகள் எப்போதும் விவசாயிகளுக்கு எதிரானதாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. தாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்கு நியாயமான சந்தை விலை பெறும் உரிமை விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. எம்.எஸ்.பி. கணக்கீடுகள் குழப்பமானவை; உண்மைக்கு மாறானவை. இத்தகைய விலைகள் குறித்து நியாயமான சூத்திரம் மூலம் நிர்ணயம் செய்ய தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசால் நியமிக்கப்பட்ட சுவாமிநாதன் கமிஷன், எம்.எஸ்.பி.-க்கு மேல் 50% அதிக விலையை நிர்ணயித்தது. ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு இச்சூத்திரத்தை நிராகரித்து, அதனால் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய விலையை மறுத்துள்ளது.

எம்.எஸ்.பி.-ஐக் கணிசமான அளவில் அதிகரித்துள்ளதாக ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு கூறிக்கொள்கிறது. உண்மையில் பார்க்கப்போனால், எம்.எஸ்.பி.-ஐ விட விற்பனைக்கு முந்தைய வேலைகளின் விலைதான் அதிகரித்துள்ளது. இதனால், எம்.எஸ்.பி. மற்றும் விற்பனைக்கு முந்தைய வேலை ஆகியவற்றுக்கிடையிலான வித்தியாசம் தொடர்ச்சியாகக் குறைந்து வந்துள்ளது. விவசாயிகள் தங்களது உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்து தரும் பல கொள்முதல் மையங்கள் இயங்கும் நிலையில் இல்லை. இதனால் எப்படியாவது தங்கள் பொருட்களை விற்கும் நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். செயல்படும் சில மையங்களில் கூட அரசு போதுமான அளவு சணல் பைகளைத் தராததால் பெருமளவு நஷ்டம் உண்டாகின்றது.

விவசாயிகளின் குறைந்து வரும் இலாபத்திற்குச் சான்றாக விவசாய விலை மற்றும் விற்கும் விலை கமிஷனின் (சி.ஏ.சி.பி.) சமீபத்திய கணக்கீட்டைச் சுட்டிக்காட்டலாம். எம்.எஸ்.பி. மற்றும் நெல் உற்பத்திச் செலவுக்கான வித்தியாசம் 2010-11-ஆம் ஆண்டு இருந்த 35% என்ற அளவிலிருந்து 2012-13-ஆம் ஆண்டு 13% ஆகக் குறைந்து விட்டது. இதுபோல், கோதுமை விளைச்சலில் கிடைக்கும் இலாபமும் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 33% என்பதிலிருந்து 13% ஆகக் குறைந்து விட்டது. விதைகள், பூச்சிக் கொல்லிகள், உரங்கள், டீசல், மின்சக்தி மற்றும் தண்ணீர் ஆகியவற்றின் விலைகள் அதிகமாகி விட்டன. தோற்போம் என்று தெரிந்தும் போரிட்டே ஆக வேண்டிய பரிதாபமான சூழ்நிலைக்கு விவசாயிகள் தள்ளப்பட்டு விட்டனர். ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு பின்பற்றும் சுரண்டல் முறை நிர்வாகமானது உற்பத்தியாளர்களுக்கு (விவசாயிகளுக்கு) எவ்வித லாபமும் தராமல் நுகர்வோரையும் தங்கள் தேவைக்கு அதிகம் செலவிட வைக்கிறது.

நிர்ணய விலைகள் பற்றி சுவாமிநாதன் கமிட்டி பரிந்துரைத்த சூத்திரத்தை அப்படியே உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும், தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசின் குறைந்த பட்ச வருமான உத்தரவாதத் திட்டத்தை மீண்டும் தொடங்குமாறும் பா.ஜ.க. கோரிக்கை விடுக்கிறது.

விவசாயத்திற்கு எதிரான இம்மாதிரியான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, அதன் மூலம் கடந்த பல தலைமுறைகளாக உணவுப் பாதுகாப்புடன் நாம் அடைந்துள்ள லாபங்களை இழக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசை பா.ஜ.க. எச்சரிக்கிறது.

ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசின் உரங்களுக்கான சத்துணவு சார்ந்த சலுகைத் திட்டத்தின் (என்.பி.எஸ்.) மூலம் சலுகை பெறாத அனைத்து உரங்களின் விலையும் ஏறி விட்டதால், திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமே தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டது. யூரியா அற்ற உரங்களின் விலை அதிகரித்து விட்டதால், யூரியாவின் பயன்பாடும் அதிகரித்து விட்டது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரங்களின் சப்ளையும் குறைந்து, ‘கருப்பு மார்க்கெட்’டும் இதனால் தோன்றி விட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும், இதை எதிர்த்து நாடெங்கிலும் பல்வேறு இடங்களில் விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர்.

மழை சார்ந்த நம் விவசாயத்தை இன்னும் நிலைக்கக்கூடிய ஒரு தொழிலாக ஆக்கும் நீர்ப்பாசனத்தை அடியோடு புறக்கணித்து விட்டது இந்த அரசு. 1989-ஆம் ஆண்டு டாக்டர் மன்மோகன் சிங் திட்டக்கமிஷனில் இருந்தபோது, அதற்கு முன் சில ஆண்டுகள் அளவுக்கதிகமான விளைச்சல் இருந்ததால், நீர்ப்பாசனத்துக்கான ஒதுக்கீட்டைக் குறைக்கும் முடிவை அக்கமிஷன் எடுத்தது. இந்த மோசமான முடிவின் விளைவாக நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரை நாம் 20 ஆண்டுகள் பின்தங்க வேண்டிய சூழல் உருவாகி, அதன் மூலம் விவசாயத்துறைக்குச் சொல்லொணா இழப்புக்களும் ஏற்பட்டுள்ளன.

வறட்சியும் பருவ காலம் அல்லாத காலத்தில் பொழியும் மழையும்

கர்நாடகா, மஹாராஷ்டிரா, குஜராத், மத்தியப்பிரதேசம், தமிழ்நாடு, ஆந்திரப்பிரதேசம் மற்றும் ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களின் பெரும்பாலான பகுதிகள் கடும் வறட்சியில் வாடுகின்றன. வறட்சியால் நாடு முழுவதும் 100-க்கும் மேற்பட்ட மாவட்டங்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளன. பயிர்கள் முற்றிலுமாக அழிந்து விட்டன; கடன் நாளுக்கு நாள் ஏறுகிறது. விவசாயிகள் கடும் துயரத்தில் இருக்கின்றனர். குடிநீர் கூட இல்லாத் தண்ணிர்ப் பஞ்சமும் பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது; தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் பல்வேறு மின்சக்தி ஆலைகள் மூடப்பட்டு விட்டன. தண்ணீரும் தீனியும் இல்லாத காரணத்தினால், கால்நடைகளுக்கு உதவும் பொருட்டு பொதுவான கால்நடை முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன. கிராமப்புறங்களில் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் குறைந்த போதிலும், விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக உதவி செய்ய எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்க மத்திய அரசு தவறி விட்டது.

ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதங்களில் பருவம் அல்லாத காலத்தில் பொழிந்த மழை மற்றும் நீடித்து நிலவிய கடுங்குளிர் காலம் ஆகியவற்றால் வட இந்தியாவில் விளைநிலங்கள், பயிர்கள் ஏராளமான இழப்பைச் சந்தித்துள்ளன. இதன் காரணமாக ரஃபி பருவ விளைச்சல் மிக மோசமாக பாதிக்கப்படும் என்றும், விவசாயிகள் பெரும் இழப்பை எதிர்கொள்வார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது

பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் வாங்கியுள்ள கடன் அனைத்தையும் உடனடியாகத் தள்ளுபடி செய்யுமாறும். பாதிப்புக்குள்ளான மாநிலங்களுக்குத் தேவைப்படும் அனைத்து உதவிகளையும் செய்யுமாறும் பா.ஜ.க. கோரிக்கை விடுக்கிறது.

பா.ஜ.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியின் தேசிய வளர்ச்சிப் பணி

பா.ஜ.க. ஆளும் மாநிலங்களில் காணப்படும் அற்புதமான விவசாய வளர்ச்சி, ஒட்டு மொத்த முன்னேற்றம் மற்றும் மக்கள்-சார்ந்த சீர்திருத்தப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது ஆகியவை குறித்து பா.ஜ.க. பெருமை கொள்கிறது.

குடியரசுத்தலைவர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் மத்திய அரசைப் பாராட்டியுள்ளபடி 3.5% விவசாய வளர்ச்சி இருக்கிறது என்றே வைத்துக் கொண்டாலும், பா.ஜ.க. மற்றும் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி புரியும் மாநிலங்களின் சராசரி விவசாய வளர்ச்சி தேசிய சராசரியை விட இரு மடங்கு அதிகமாகும்.

தனது அரசியல் எதிர்காலத்தை உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் நேரடிப் பணப்பரிமாற்றம் ஆகிய திட்டங்களுடன் இணைக்க காங்கிரஸ் கட்சி முயல்கிறது. சத்தீஸ்கர் மாநிலம் தன் மாநிலத்திலுள்ள 90% மக்களை உள்ளடக்கிய உணவுப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை ஏற்கனவே வெற்றிகரமாக சட்டமாக்கி, அமல்படுத்தியுள்ளது. இந்த வெற்றிகரமான 'மாதிரி'யானது அனைவரையும் உள்ளடக்கியதால் பரவலாகப் பாராட்டப்படுகிறது. தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆளும் பல மாநிலங்களில் உதவித்தொகை, ஓய்வூதியத் தொகை மற்றும் பல நலத்திட்டங்களுக்கு வங்கிகள் மூலம் நேரடிப் பணப் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகிறது.

நல்ல நிர்வாகச் செயல்பாட்டுடன் துரிதமான முன்னேற்றத்தை அடைந்து பா.ஜ.க. மற்றும் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி புரியும் மாநிலங்கள் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. நாட்டில் 5% வளர்ச்சி விகிதம் இருக்கிறது என்றால், அதற்கு மிக முக்கியக் காரணம் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி புரியும் மாநிலங்கள் தொடர்ச்சியாக 10% வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைந்து வந்திருப்பதுதான்.

காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சரியான முறையில் நிர்வகிக்கத் தவறிவிட்டதால், பா.ஜ.க. மற்றும் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி புரியும் மாநிலங்களின் புதுமையான, வெற்றிகரமான திட்டங்களைக் காப்பியடித்தோ அதுபோன்ற திட்டங்களை வகுத்தோ நாட்டிற்கு நல்லது செய்ய இந்த அரசு முனைய வேண்டும்.

தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சி புரியும் மாநிலங்களின் செயல்பாட்டை 'நன்கு' கவனித்த மத்திய அரசு, சுரங்கத் தொழிலில் இம்மாநிலங்களைப் பழிவாங்க நினைப்பதுடன் பல்வேறு திட்டங்களில் பாரபட்சத்துடன் நடந்து கொள்கிறது. குளிரூட்டப்பபட்ட வசதி இல்லாத உணவகங்களில் வரி சுமத்த மத்திய அரசு முடிவெடுத்தது மாநிலங்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தில் தலையிடுவதாகும்.

பட்ஜெட் (வரவு-செலவுத் திட்டம்) – 2013

நாடாளுமன்றத்தில் 28 பிப்ரவரி அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மத்திய பட்ஜெட்டில் இந்தியப் பொருளாதாரத்திற்கு என்று எதுவுமே அறிவிக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கும் கொள்கை/வரிக் கட்டமைப்பில் சில 'அலங்கார' மாறுதல்கள் மட்டும் செய்யப்பட்டுள்ளன. பட்ஜெட் உரை நீளமாக இருந்தாலும், இந்த பட்ஜெட்டில் உத்வேகம் எதுவுமில்லை. இந்திய உற்பத்திகளுக்கு ஏதுவாக இதில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. விவசாயம் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பேருக்குக் கூட 'ஆம் ஆத்மி' (பொது மனிதன்) பற்றி எந்த இடத்திலும் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஏற்றுமதிகள் அதிகரிக்கவோ, பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது ரூபாயின் மதிப்பை அதிகமாக்கவோ எந்தத் திட்டங்களும் இதில் இல்லை. பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை 5% விகிதம் என்ற குறைந்த அளவுக்குக் கொண்டு வந்து விட்ட ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி, தனது சமீபத்திய பட்ஜெட்டில் 9% வளர்ச்சி இலக்கை எவ்வாறு அடைவது என்பது பற்றி ஒரு சாதாரண 'சாலை வரைபடத்தைக்' கூட வரைய முனையவில்லை.

பட்ஜெட்டில் நமக்கெல்லாம் ஒரு எச்சரிக்கை இருக்கிறது. பெட்ரோலியத்துக்கு அரசு வழங்கும் மானியமாகிய ரூ.96,980 கோடி, ரூ.65,000 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அர்த்தம் என்னவெனில், பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் மற்றும் சமையல் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலைகள் இன்னும் ஏறக்கூடும் என்பதுதான்.

இந்த பட்ஜெட் அரசின் கொள்கை பற்றிய ஒரு அறிக்கை அல்ல. எதிலும் எவ்வித திசை மாற்றமும் தென்படவில்லை. வெறுமனே ஒரு கணக்கெழுதும் பயிற்சியாக இதைச் செய்திருக்கின்றனர்; அதிலும் சில செலவுகளைக் குறைத்து, அவை அதிகரிக்க எவ்வித வாய்ப்பும் தரப்படாமல் இருக்கிறது. இது வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய பட்ஜெட் அல்ல; ஏழைகளும் சமுதாயத்தின் பலவீனமான பிரிவினரும், ஏன் நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் கூட, இதனால் மிக அதிகமாக பாதிக்கப்படுவர்.

மோசமான ஏமாற்றுவேலை என்று பார்த்தால் 2012-13-ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கும் நிதியில் கிட்டத்தட்ட ரூ.60,000 கோடி குறைக்கப்பட்டுள்ளது; எவ்வித விவாதமோ அல்லது அறிவிப்போ இன்றி இது செய்யப்பட்டுள்ளது.

சி.ஏ.டி.-க்கு நிதியுதவி செய்வதற்கு அடுத்த இரண்டாண்டுகளில் 75 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் தேவைப்படும் என்று நிதியமைச்சர் தன் உரையில் சொன்னார். அவர் கூறியபடி, எஃப்.டி.ஐ. (நேரடி அந்நிய முதலீடு), எஃப்.ஐ.ஐ. மற்றும் ஈ.சி.பி. ஆகிய மூன்று வழிகள் மட்டுமே இதற்கு உள்ளன. இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால் காங்கிரஸ் தலைமை-யிலான தேசிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு மேற்கொண்டுள்ள பொருளாதாரச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் தேசியத் தேவையை ஒட்டி அமைக்கப்படவில்லை; மாறாக உலக நாடுகள் பாணியே கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தன் உள்ளூர்த் தேவையை ஒட்டி ஒவ்வொரு நாடும் நாட்டில் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கும்படியான வளர்ச்சிப் பாதையைத் தேட வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் நாட்டை வேகமான வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லக்கூடியது தான் மட்டுமே என்பதை பா.ஜ.க. பலமுறை நிரூபித்துள்ளது; அதை மீண்டும் செய்யும் அர்ப்பணிப்புடனும், திறனுடனும் நாங்கள் காத்திருக்கின்றோம்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், தன் மக்கள் விரோதக் கொள்கைகளின் மூலம் விவசாயிகள் மீதும், ஏழைகளின் மீதும் பெரும் நஷ்டத்தைக் காங்கிரஸ் கட்சி சுமத்தியுள்ளது. நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் நம்பிக்கையும், ஆசைகளும் சிதறடிக்கப்பட்டு விட்டன. நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற பொருளாதாரங்கள் சம அளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன; வேலை வாய்ப்பின்மை மற்றும் வளர்ச்சி விகிதங்கள் கடும் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளன.

எனவே, பாரதீய ஜனதா கட்சி பின்வருவனவற்றைக் கோருகிறது:

பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவற்றின் விலையைக் குறைத்து மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருதல்; சிலிண்டருக்கான எண்ணிக்கை பற்றிய முடிவைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்;
முறையான கொள்கை விரிவாக்கம் செய்து அனைத்து அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகளையும் குறைத்தல்
'விலை+50%' என்ற சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் எம்.எஸ்.பி.-யை அதிகரிப்பது;
விவசாயிகளுக்கான குறைந்தபட்ச வருமான உத்தரவாதத் திட்டத்தை மீண்டும் ஆரம்பித்து நடத்துவது;
வறட்சி, பருவம் தவறிப் பெய்த மழை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயிகளின் கடனை முழுவதுமாகத் தள்ளுபடி செய்வது;
பண்ணைக் கடன் தள்ளுபடி திட்டத்தில் விட்டுப்போன. தகுதியுள்ள விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் வாங்கியுள்ள கடனைத் தள்ளுபடி செய்வது;

உரங்களின் விலையைக் குறைக்க உடனே துரித நடவடிக்கை எடுப்பது;
வேலை, சம்பளம் மற்றும் சமுதாயப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை இதுவரை பெற்றிடாத தொழிலாளர்களுக்கு அளிப்பது;

மேற்சொன்ன அனைத்துக் கோரிக்கைகளும் நிறைவேற்றப்படா விட்டால், ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசின் மக்கள் விரோத, வளர்ச்சி-விரோதப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக நாடு தழுவிய மாபெரும் போராட்டத்தை பா.ஜ.க. நடத்தும்.

****